NORAKSTS
Lieta Nr.A42641607
A1634-09/18

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 2.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese K.Kalvāne-Radziņa,

piedaloties pieteicējam *O.S.* un atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestās Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāvim Rolandam Livčānam
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *O.S.* (*/personas kods/*) pieteikuma par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka 2007.gada 21. septembra lēmuma Nr.2067 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007. gada 3. augustā Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas vienības 2.bataljona inspektors *O.S.* (turpmāk tekstā - pieteicējs) sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA148964 par Ministri kabineta 2004. gada 29. jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 114.punkta prasību neievērošanu, proti, par to , ka pieteicējs 2007. gada 3. augustā plkst.19.48, Rīgā, vadīja transportlīdzekli BMW 530, ar */reģistrācijas numurs/*, pa Dārzciema ielu, no Slāvu loka puses Pildas ielas virzienā, ar ātrumu 104 km/h, pie atļautā ātruma 50 km/h. Minimālais ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu – 97 km/h. Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpu kodeksa (turpmāk tekstā - LAPK) 149.^{8} panta 14.daļā.

2007. gada 27. augustā Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieks pieņēma lēmumu Nr.050/PA148964 sodīt pieteicēju ar naudas sodu Ls 90 apmērā.

2007. gada 21. septembrī izskatot pieteicēja sūdzību, Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk tekstā - atbildētājs) priekšnieks pieņēma lēmumu Nr.2067 (turpmāk tekstā - Lēmums), ar kuru nolēma Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieka 2007. gada 27. augusta lēmumu Nr.050/PA148964 atstāt negrozītu.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atcelt šādu motīvu dēļ:

[2.1] Pieteicēja paskaidro, ka 2007. gada 3. augustā ap plkst.19.30 vadīja automašīnu pa Dārzciema ielu Rīgā, virzienā no Slāvu apļa uz Dzelzavas ielas pusi. Netālu no Mēbeļu nama (G.Astras un Dzelzavas ielu krustojums), atpakaļskata spogulī pamanīja Ceļu policijas trafarētu transporta līdzekli, kas ar ieslēgtām bākugunīm strauji tuvojās pieteicēja vadītajam transporta līdzeklim. Ieņēma braukšanas labo joslu, lai apstātos un palaistu iepriekš minēto Ceļu policijas transporta līdzekli. Apstājoties pieteicējs saprata, ka Ceļu policijas transporta līdzeklis ir sekojis pieteicēja vadītajam transporta līdzeklim, jo ir apstājies aiz tā.

Tajā brīdī pieteicējs pārbaudīja, vai ir ieslēgtas transporta līdzekļa tuvās gaismas, jo citu iemeslu pieteicēja apstādināšanai no Ceļu policijas puses nevarēja iedomāties.

No iepriekš minētā Ceļu policijas transporta līdzekļa izkāpa Ceļu policijas darbinieks un piegāja pie pieteicēja transportlīdzekļa. Pieteicējs atvēra sānu logu un Ceļu policijas darbinieks, nesasveicinoties un nestādoties priekšā, nepieprasot transporta līdzekļa dokumentus un pieteicēja transporta līdzekļa vadītāja apliecību, uzreiz zobgalīgi smaidot jautāja, ar kādu ātrumu viņš ir braucis. Pēc jautājuma pieteicējs saprata, ka būs saruna par atļautā braukšanas ātruma pārkāpšanu. Pieteicējs jautāja, ar kādu ātrumu tad viņš ir braucis. Ceļu policists pieteicējam neatbildēja, bet zobgalīgi vairākas reizes atkārtoja to pašu jautājumu, cik ātri pieteicējs esot braucis, īsti neizprotot

Ceļu policijas darbinieka uzvedību un attieksmi pret viņu, pieteicējs viņam atbildēja, ka, ja viņam esot kādas pretenzijas pret viņu, tad lai tā arī saka. Ceļu policijas darbinieks atbildēja, ka pieteicējs braucis ar ātrumu 104 km/h. Pieteicējs atbildēja, ka tas neesot iespējams, jo ir taču piektdienas vakars, un ir ļoti labi zināms, cik blīva šajā laikā ir satiksme, it īpaši Slāvu tilta rajonā. Viņš atbildēja, ka tā esot bijis, paņēma no pieteicēja vadītāja apliecību, transporta līdzekļa tehnisko pasi un aizgāja uz savu transporta līdzekli sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu.

[2.2] Pēc kāda laika piegāja otrs Ceļu policijas ekipāžas darbinieks ar sastādītu administratīvā pārkāpuma protokolu. Pieteicējs viņam izteica vēlēšanos, ka vēlas pievienot paskaidrojumus pie sastādītā administratīvā protokola. Ceļu policijas darbinieks pieteicējam iedeva speciālu paskaidrojumu veidlapu, kurā viņš uzrakstīja paskaidrojumu. Pēc paskaidrojuma uzrakstīšanas, pieteicējs tos parakstīja kopā ar administratīvā pārkāpuma protokolu, izkāpa no sava transporta līdzekļa un atdevu administratīvā pārkāpuma protokolu kopā ar pieteicēja paskaidrojumiem Ceļu policijas darbiniekam. Viņš tos paņēma, ieskatījās tajos, pēc tam atdeva pieteicējam transporta līdzekļa tehnisko pasi un viņa vadītāja apliecību.

[2.3] Pieteicējs norāda, ka ar tādu ātrumu, kāds tika fiksēts administratīvā pārkāpuma protokolā Nr. PA148964, pa Dārzciema ielu tajā brīdī nebija iespējams pabraukt. Analizējot situāciju, pieteicējs atcerējās, nobraucot no Slāvu apļa uz Dārziema ielu, viņam priekšā pa vienu joslu līdz pat krustojumam ar Deglava ielu priekšā brauca tumši sarkans VW Golfs II, bet par otru joslu, pelēka 5.sērijas BMW automašīna.

[2.4] 2007.gada 27.augustā ierodoties uz lietas izskatīšanu izklāstīja savus argumentus amatpersonai, kas izskatīja šo lietu. Bet argumentu izklāstīšanas laikā, pamanīja, ka visa šī izskatīšana ir ļoti formāla, jo neuzklausot pieteicēja viedokli līdz galam, amatpersona, jau bija sastādījusi (pieņēmusi) nelabvēlīgu lēmumu. Pieteicējs lūdza amatpersonai pievērst uzmanību faktam, ka Ceļu policijas darbinieki, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PA148964, neiepazīstināja viņu ar viņa tiesībām un pienākumiem. Pēc pieteicēja vārdiem, amatpersona kļuva nikna un paskaidroja, ka pieteicēja tiesības nav pārkāptas un ar tām viņu nav jāiepazīstina, jo pieteicējs var visu izlasīt protokola otrajā pusē.

[2.5] Iepazīstoties ar Lēmumu pieteicējs bija šokēts par minētajiem faktiem Lēmumā un par pašu lēmuma formu, kas sastādīts tādā stilā, kas tieši norāda, ka pieteicējs ir nopietns likumpārkāpējs. Par šo faktu liecina tas, ka Lēmuma pašā sākumā, kur pieteicējs tiek identificēts (vārds; uzvārds; personas kods, utml.), kā viena no viņa identificējošām pazīmēm tiek norādīts — „...gada laikā divas reizes saukts pie administratīvās atbildības....", kas, viņaprāt, var radīt nepamatoti nelabvēlīgu priekšstatu par pieteicēju.

[2.6] Pieteicējs norāda, ka Lēmumā tiek apgalvots, ka pieteicējs ir atteicies parakstīt administratīvā pārkāpuma protokolu PA 148964, kas absolūti neatbilst patiesībai un ir klaji meli. Pieteicējs protokolu parakstīja kopā ar saviem paskaidrojumiem un atdeva ceļu policijas darbiniekiem. Fakts, ka protokolā nav atrodams pieteicēja paraksts par to, ka viņš iepazīstināts ar viņa tiesībām un pienākumiem, liecina tikai par to, ka pieteicējs ar savām tiesībām un pienākumiem no Ceļu policijas darbinieku puses netika iepazīstināts, kas atbilst patiesībai.

[2.7] Pieteicējs papildus norāda, ka Lēmumā tiek apgalvots, ka viņš centās aizbēgt no Ceļu policijas transporta līdzekļa, tādā veidā radot draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Arī šis apgalvojums ir absolūti meli un neatbilst patiesībai un tiek pasniegts, lai radītu nepamatoti nomelnojošu priekšstatu par pieteicēju. LAPK 149.^{4} pants un 149.^{5} pants paredz atbildību transporta līdzekļa vadītājam par agresīvu transporta līdzekļa vadīšanu un bēgšanu no personas (šajā gadījumā Ceļu policijas darbinieka), kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus. Ja pieteicējs ir veicis šādus nopietnus pārkāpumus, tad kāpēc šie pārkāpumi netika fiksēti administratīvā pārkāpuma protokolā PA 148964.

[2.8] Pieteicējs paskaidro, ka viņa transporta līdzekļa vadītāja stāžs ir vairāk kā desmit gadi, dienā nobrauc ap 200 kilometriem un pārkāpis ceļu satiksmes noteikumus viņš ir reti, bet kad tā ir noticis, vienmēr pieteicējs ir atzinis savu vainu un nav iebildis pret pieņemtajiem lēmumiem šajā sakarā. Līdz ar to pieteicējs Lēmumam pilnībā nepiekrīt un uzskata to par prettiesisku, jo pieteicējs nav pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu.

[3] Tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos atbildētājs norāda, ka pieteikums ir noraidāms šādu apsvērumu dēļ:

[3.1] Atbildētājs paskaidro, ka Lēmums tika pieņemts, vadoties pēc pierādījumiem un, saskaņā ar LAPK 244.panta nosacījumiem, novērtējami pēc amatpersonas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[3.2] Atbildētājs norāda, ka saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturto daļu valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu. Pamatojoties uz minēto atbildētājs uzskata, ka šajā gadījumā nav pamata neticēt policijas darbinieku apgalvojumam, jo viņi nav tieši ieinteresēti lietas iznākumā.

[3.3] No Latvijas Nacionālā metroloģijas centra Elektrisko mērījumu laboratorijas izdotā un apstiprinātā verificēšanas sertifikāta Nr.E0799V07 izriet, ka radars „Stalker" Nr.26944 autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei atzīts par derīgu.

[3.4] Nav pamata apšaubīt policijas darbinieku sniegto lietas apstākļu izklāstu un nav iespējams saskatīt saprātīgu pamatojumu un izskaidrojumu tam, kāpēc lai policijas darbinieki apturētu pieteicēja vadīto transportlīdzekli, ja viņš nepārkāpa pieļaujamo braukšanas ātrumu, un tādējādi sniegtu nepatiesas ziņas par lietas faktiskajiem apstākļiem.

Lietas izskatīšanas gaitā netika konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieki tieši vai netieši būtu personīgi ieinteresēti sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu pieteicējam. Viņu darbībās policijas darbinieku darbu reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpumi netika konstatēti. Tādējādi administratīvā pārkāpuma protokols PA 148964 ir sastādīts likumīgi un pamatoti.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu uzturēja uz tajā norādīto argumentu pamata.

[5] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis pieteikumu neatzina uz Lēmumā un paskaidrojumos tiesai norādīto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieka paskaidrojumu, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir apmierināms.

[7] Ar pārsūdzēto Lēmumu pieteicējam piemērots administratīvais sods Ls 90 apmērā par administratīvo pārkāpumu, atbildība par kuru paredzēta LAPK 149.^{8} panta 14.daļā.

Saskaņā ar LAPK 149.^{8} panta 14.daļu par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 41 kilometra stundā līdz 50 kilometriem stundā ar (..) vieglajiem automobiļiem (..), ja pārkāpums izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" (..), – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no 80 līdz 100 latu apmērā *(redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas brīdī)*.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši minētajai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka persona apdzīvotā vietā pārsniegusi atļauto braukšanas ātrumu no 41 km/h līdz 50 km/h.

[9] Saskaņā ar LAPK 243. panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus cita starp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokoli, personas paskaidrojumi, policijas darbinieku ziņojumi, braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces mērījumi, video ieraksti utml.

[10] Novērtējot lietā esošos pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem un taisnības principiem, tiesa atzīst, ka ar tiem nav pierādīts fakts, ka pieteicējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, atbildība par kuru paredzēta LAPK 149.^{8} panta 14.daļā.

[11] Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.[4] panta (braukšanas ātruma kontrole) noteikumiem noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm (*redakcija, kas bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdī)*.

Saskaņā ar likuma „Par mērījumu vienotību" 6.panta pirmo daļu mērīšanas līdzekļiem, kas pakļauti valsts metroloģiskajai kontrolei, jāatbilst šajā likumā un citos normatīvajos aktos izvirzītajām prasībām. Savukārt saskaņā ar minētā likuma 7.panta pirmās daļas 4.punktu valsts metroloģiskajai kontrolei ir pakļauti mērīšanas līdzekļi, kurus lieto kustības drošības kontrolē. Saskaņā ar Ministru kabineta 2009.gada 9.janvāra noteikumu Nr.40 „Noteikumi par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" pielikuma 1.5.punktu autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīces ir pakļautas verificēšanai ne retāk kā reizi gadā.

Tādejādi atbildētājs kontrolēt transportlīdzekļu braukšanas ātrumu var ar mērierīcēm, kas ir atbilstoši verificētas un tikai tādu mērierīču mērījumi ir atzīstami par atbilstošiem un pieļaujamiem pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietās.

[12] Pārsūdzētajā Lēmumā ir norādīts, ka mērierīce Stalker Nr.26944, ar kuru ir fiksēts pieteicēja vadītā transporta līdzekļa braukšanas ātrums, ir atzīta par derīgu ar Latvijas Nacionālā metroloģijas centra Elektrisko mērījumu laboratorijas izdotu verificēšanas sertifikātu Nr.E0799V07.

Lietai pievienotais radara Stalker Nr.26944 verificēšanas sertifikāts Nr.E0799V07 ir izsniegts 2007.gada 13.augustā *(lietas lapa 32)*. Savukārt pieteicēja vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrums ar minēto mērierīci ir mērīts 2007.gada 3.augustā.

Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa secina, ka atbildētājs ir veicis mērījumus ar ierīci, kas nav atbilstoši verificēta. Līdz ar to pastāv kļūdas iespēja pieteicēja vadītā transportlīdzekļa ātruma noteikšanā, kas var radīt kļūdu administartīvā pārkāpuma sastāva noteikšanā. Proti, mērot transportlīdzekļa braukšanas ātrumu, pastāv iespēja, ka transportlīdzekļa vadītājs ir pārkāpis braukšanas ātrumu nevis no 41 līdz 50 km/h, bet citā LAPK norādītā ātruma intervālā. Tādejādi atšķiras piemērojamās tiesību normas sankcija, kas būtu jāpiemēro konkrētā gadījumā. Tas nozīmē, ka lietā nav pierādījuma, kas ļautu tiesai uzskatīt, ka pieteicējs ir pārkāpis braukšanas ātrumu no 41 līdz 50 km/h.

[13] Ņemot vērā iepriekš konstatēto, tiesa uzskata, ka pārsūdzētais Lēmums ir prettiesisks administartīvais akts un ir atceļams.

Līdz ar to tiesa nevērtē pārējos pieteicēja argumentus, jo tiem nav izšķirošas nozīmes lietas izspriešanā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 253.panta pirmo daļu, Latvijas Administartīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 3.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt *O.S.* pieteikumu par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka 2007.gada 21. septembra lēmuma Nr.2067 atcelšanu.

Atcelt Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka 2007.gada 21. septembra lēmumu Nr.2067 no tā pieņemšanas dienas un administratīvo lietu izbeigt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2009. gada 2. jūnijā.

Tiesnese /paraksts/ K.Kalvāne-Radziņa

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese

K.Kalvāne-Radziņa

Rīgā, 2009. gada 2. jūnijā